

Поглозгаха вълцитѣ оглозганитѣ вече кокалчета, но само глада си раздразниха. Заобиколиха тѣ внимателно цѣлото село. Нигдѣ нищо за хапване, всичко е здраво затворено; само миризма на добитѣкъ лѣха отъ дворищата. Приближиха се до господарската кжща и се натъкнаха право на кучкарницата. Подушиха ги ловджийскитѣ кучета и тѣй залаяха, че трѣпки пронизаха старата вълчица. Ехъ, по-добрѣ да не бѣха дохождали насамъ! Събуди се ратаятъ, погледна прѣзъ прозореца и отъ радостъ едва не счупи стѣклото. Облѣче се и веднага отиде да съобщи на господаря си. Въ това врѣме вълцитѣ бѣха вече далечъ, на другия край на селото; отиваха къмъ рѣката; тамъ дано щастието имъ се усмихне да уловятъ нѣкой заякъ изъ трѣстиката.

А ето ти и заю насрѣща. Подскокъ, подскокъ отива и той отъ полето къмъ харманитѣ. Вълцитѣ се затаиха; плячката сама отива въ устата имъ. Но и заякътъ не е глупакъ; прѣди да стигне до вълцитѣ, той седна и почна да се услушва. Видѣ каква е работата и се отказа да отиде къмъ харманитѣ. Единъ отъ вълцитѣ не се стѣрпѣ, скочи и съ всички сили тѣрти слѣдъ заяка. Заю, като видѣ че работата е лоша, хукна назадъ и се започна гонитба. Къмъ вълчето сѣмейство се присѣдини и старъ единъ, огроменъ вълчага и всички полѣтяха по полето като вихъръ.

Заякътъ, който бѣше старъ и опитенъ, като знаеше, че на открито поле колкото и да бѣга все ще го стигнатъ, зави къмъ гората и почна да върти тамъ своитѣ прѣслѣдвачи: съ все сила скочи на страна и се сгуши подъ нѣкой храстъ; вълцитѣ минатъ край него, като стрѣла, а той, отпочиналъ, бѣга назадъ по стѣпките си. Докато забѣлѣжатъ хитростта му, той е вече на далечъ. Но гладнитѣ вра-